

Slunce v podhlavníku

Jiří Raichl

větrolamy

opřen o vzduch

zpívám stromům

píseň jarních

větrolamů

opřen o zem

zpívám věžím

o bolesti

kterou střežím

písně zpívám

noty ztrácím

s poslední z nich

vykrvácím

anděl lili marlene

přišla jsi
po špičkách
zadní pěšinkou
odkud bych nečekal
nikoho nic

a já
zasypaný lavinou
vlastního sebe

ukázalas nebe

a já
ho neviděl
a já
ho uviděl

opustíš mě
po špičkách
zadní pěšinkou
jednoho dne
kdy slunce
uvízne
v podhlavníku

a já
zalezu
po špičkách
pod tu svou
lavinu

nezapomenu

(ne)hlad' hada holou rukou

kobra

na tvém rameni

hořce sladce voní

kávou

a peruánským tabákem

v přítmí se usmívá

s půlnocí mění

barvu

a nad ránem svléká

kůži

pět šedohnědých hadů

(... jejich něžných dětí)

vyrůstá ti z

dlaně

mlčky se

po mé ruce

plazí

hladí

spalují a chladí

